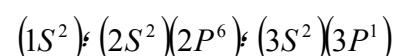

مشخصات عمومی آلومینیم و آلیاژهای آن

1-1 مشخصات فیزیکی :

آلومینیوم یکی از عناصر گروه سدیم در جدول تناوبی است که با تعداد پروتون ۱۳ و نوترون ۱۴

طبقه بندی الکترونی آن به صورت زیر می باشد

که در نتیجه می توان علاوه بر ظرفیت ۳، ظرفیت ۱ را نیز در بعضی شرایط برای آلومینیوم در نظر

گرفت

آلومینیوم از یک نوع ایزوتوپ تشکیل شده است و جرم اتمی آن در اندازه گیرهای فیزیکی ۱۰۹۹/۲۶

در اندازه گیرهای شیمیایی ۹۸/۲۶ تعیین گردیده است. شعاع اتمی این عنصر در 0°C ۲۵ برابر

۱/۴۲۸۸۵ آنگسترم و شعاع یونی آن از طریق روش گلداسمیت برابر $A = 0/57$ بدست آمده است که

در ساختمان FCC و بدون هیچ گونه تغییر شکل آلوترو پیکی متبلور می شود.

مهمنترین آلیاژهای صنعتی و تجاری آلومینیوم عبارت از آلیاژهای این عنصر و عناصر دوره تناوبی

سدیم مانند (منیزیم ، سلیسیم) و عناصر دوره وابسته تناوب مانند مس و یا آلیاژهای توامی این دو

گروه است.

سلیسیم و منیزیم با اعداد اتمی ۱۴ و ۱۲ همسایه های اصلی آلومینیوم می باشند و بسیاری از کار

بردهای تکنولوژیکی آلومینیوم بر اساس چنین همسایگی استوار است. ثابت کریستالی آلومینیوم A

۴/۰۴۱۴ = a و مطابق شرایط فیزیکی قطر اتمی آن فرمول $d_{Al} = 2/8577$ می باشد . بدیهی است

حلالیت آلومینیوم به نسبت زیادی به قطر اتمی آن بستگی دارد و مطابق آنچه در مباحث متالورژی

فیزیکی بیان می گردد اختلاف قطر اتم های حلال و محلول نباید از ۱۵٪ تجاوز نماید، در حالی که

شکل ساختمانی و الکترونها مدار آخر نیز در این حلالیت بی تاثیر نیستند .

در مورد منیزیم و سیلیسیم فاکتور اندازه اتمی نسبت به آلمینیوم مطابق روابط زیر است

$$T(Al - Mg) = \frac{dMg}{dAl} = 1.12$$

$$T(Al - Si) = \frac{dsi}{dAl} = 0.82$$

و اختلاف الکترونی مدار آخر نیز به ترتیب (1+) برای منیزیم و (1-) برای سیلیسیم می باشد. در مورد

تشابه ساختمانی نیز در حالی که عدد همسایگی آلمینیوم 12 است اعداد همسایگی منیزیم

وسیلیسیم به ترتیب (6) و (4) (منشور فشرده) و (4) ساختمان الماس) هستند که در مجموع می توان

انتظار داشت که حلالیت جامد سیلیسیم در آلمینیوم ناچیز و حلالیت منیزیم از مقدار بیشتری برخودار باشد.

حلالیت نفوذ عناصر در آلمینیوم تابع قطر دهانه نفوذ جانبی

$$\delta_1 = (\sqrt{2} - 1)d = 0.41 \times 2.857 = 1.17A$$

وقطر دهانه نفوذ مرکزی

$$\delta_2 = \frac{\sqrt{3}}{4}a = 0 / 433 \times 4.0414 = 1.75$$

بنابراین اتم های با قطر کوچک (کربن 1/54، ازت 1/40، بر 1/75، ئیدروژن 0/74 و اکسیژن 1/20) را می

توان پیش بینی نمود که از طریق بین نشینی و نفوذی در آلمینیوم محلول جامد تشکیل دهنده ولی

تأثیر ارزی آزاد مناسب در تشکیل ترکیبات بین فلزی غیر فلزی مانع حلالیت عناصر فوق (به جز

ئیدروژن) در آلمینیوم میگردد و تشکیل ترکیباتی مانند Al_5C_3N و Al_2O_3 , AlB_2 , AlN , Al_4C_3 را باعث

میشوند.

از بحث فوق نتیجه می شود که عناصر با قطر اتمی بیشتر از $1/17$ آنگستروم نمی توانند در فلز آلمینیوم به طریق بین نشینی حل شوند و ئیدروژن تنها عنصری است که حلالیت آن در حالت جامد مسلم میباشد.

از آنجا که انرژی آزاد ترکیبات آلمینیوم به سهولت تامین می گردد بسیاری از اتمهای کوچک حتی در حالت مذاب نیز با آلمینیوم ترکیب می شوند که همین امر باعث حضور ترکیبات مختلفی در ذوب و ساختمان ریخته گری آلمینیوم می شود.

از مباحث متالوژی و ترمودینامیکی استنباط می شود که ضریب نفوذ عناصر در آلمینیوم

$$D = D_{oe} \frac{-Q}{RT}, \quad L_n \frac{D}{D_0} = \frac{-Q}{RT}$$

که در آن

$$D_0 \text{ ثابت نفوذی}$$

$$Q \text{ انرژی انتقال بر حسب Cal/mol}$$

$$R \text{ ثابت گازها } 1/987 \text{ Cal/mol}$$

$$T \text{ درجه حرارت مطلق می باشد}$$

مطالعات تجربی ثابت کرده است که D (ضریب نفوذی) شدیدا تحت تاثیر درجه حرارت قرار دارد و مقدار Q و D^0 در مورد عناصری که آلیاژهای صنعتی را تولید می کنند مشخص است که از جداول ترمودینامیکی استخراج می شود.

ثبت کریستالی آلمینیوم در اثر درجه حرارت انبساط می یابد، بطوری که ضریب انبساط خطی این عنصر که در 20°C برابر $\alpha = 22/4 \times 10^{-6}$ است در درجه حرارت 200°C $\alpha = 28/7 \times 10^{-6}$ و در 500°C برابر $\alpha = 31/1 \times 10^{-6}$ می باشد. از طرف دیگر انبساط ثابت کریستالی این عنصر در مقابل محلولهای جامد در هر حالت از قانون و گارد تبعیت می کند.

نقطه ذوب آلومینیوم 659°C و نقطه جوش آن 2057°C است ولی فشار بخار آلومینیوم C

۱۰۰۰ تقریباً برابر 10^6 میلیمتر جیوه می باشد که از رابطه کلی زیر استخراج می شود.

$$\log p_{(Al)} = \frac{16450}{T} - 1.023 \quad \log T + 12.36$$

به دلیل ایجاد فشار بخار و شدت اکسیداسیون عملکاربرد آلومینیوم مذاب در حرارت‌های بیش از C

۱۰۰۰ غیر ممکن است. گرمای نهان گداز آلومینیوم برابر ۲۴۸۰ کالری بر اتم گرم می باشد و بر

$$S = \frac{H}{T} = 2.66 = \frac{2480}{932}$$

مقایسه انتروپی گداز و تغییرات انتروپی از درجه محیط تا نقطه ذوب نمایشگر تغییرات وسیعی است

که در انتقال فاز از مایع به جامد وبالعکس در ساختمان کریستالی فلز حاصل می گردد.

نسبت تغییرات مذکور برای چند عنصر در زیر نشان داده شده است

فلز	تغییرات انتروپی تا نقطه ذوب $KCal / mol / k^0$	انتروپی گداز ΔSm	$\frac{\Delta S_m}{\Delta S}$
	4/53	2/46	0/54
کادمیوم			
	5/45	2/55	0/47
روی			
	7/51	2/75	0/37
آلومینیوم			
	7/54	2/32	0/31
منیزیم			

9/79

2/30

0/24

مس

9/78

2/21

0/23

طلا

15/50

2

0/13

آهن

باید توجه داشت که رابطه $S = \frac{H}{T}$ برای فلزات خالص و ترکیبات فلزی که نقطه تجانس در منحنی مایع و جامد پدید می‌آید صادق است و در سایر موارد نمی‌تواند مورد استفاده قرار گیرد. آلومینیوم در حالت مذاب انبساط زیادی پیدا می‌نماید بطوریکه وزن مخصوص آن از 2/69 در درجه حرارت محیط به 2/38 در حالت مذاب تقلیل می‌یابد و از این رو انقباض حجمی آن حدود 10٪ می‌باشد که با توجه به وزن مخصوص جامد در درجه حرارت 650°C، که برابر 2/50 است انقباض در فاصله انجامد به 6/8٪ تقلیل می‌یابد.

آلومینیوم جامد با ساختمان کریستالی FCC و عدد همسایگی حدود 11 و فاصله همسایگی 12 و فاصله همسایگی ° A 2/86، بعد از ذوب دارای عدد همسایگی حدود 11 و فاصله همسایگی بیش از ° A 3 می‌گردد و از این رو ضریب انبساط خطی آن در مرحله ذوب نیز، حدود 4٪ است.

گرمای نهان گداز این عنصر 25 کیلو کالری بر مول می‌باشد که در مقایسه با گرمای تبخیر آب 69/6 کیلو کالری بر مول نسبت $\frac{L_b}{L_m}$ آن حدود 27 و به همین دلیل در جریان ذوب، امکان تبخیر و تصنیف آلومینیوم بسیار کم است. این نکته در مورد عناصری مانند منیزیم، روی و کادمیوم که گرمای

نهان گداز آنها به ترتیب ۲/۰۸، ۱/۷۲ و ۱/۵۳ کیلو کالری بر مول و نسبت $\frac{L_b}{L_m}$ آنها از ۱۶ کمتر است حائز اهمیت است که امکان تبخیر و تصحیح چنین عناصری در مرحله ذوب را افزایش می دهد.

1-2 مشخصات ریخته گری و ذوب :

آلومینیوم و آلیاژهای آن به دلیل نقطه ذوب کم و برخورداری از سیالیت بالنسیه خوب و همچنین گسترش خواص مکانیکی و فیزیکی در اثر آلیاژسازی و قبول پدیده های عملیات حرارتی و عملیات مکانیکی، در صتایع امروز از اهمیت زیادی بر خوردارند و روز به روز موارد مصرف این آلیاژ ها توسعه می یابد. عناصر مختلف مانند سلیسیم ، منیزیم ، مس ، در خواص ریخته گری و مکانیکی این عنصر شدیداً تاثیر می کنند و یک رشته آلیاژهای صنعتی را پدید می آورند که از مقاومت مکانیکی، مقاومت به خورندگی و قابلیت ماشین کاری بسیار مطلوب برخوردارند. قابلیت جذب گاز و فعل و انفعالات شیمیایی در حالت مذاب از اهم مطالبی است که در ذوب و ریخته گری آلومینیوم مورد بحث قرار می گیرد و از این رو مستقلا در بخش سوم این کتاب مطالعه می شوند.

1-2-1 تقسیم بندی آلیاژها :

آلیاژهای آلومینیوم در اولین مرحله به دو دسته تقسیم می گردند :

الف - آلیاژهای نوردي Wrought Alloys که قابلیت پذیرش انواع و اقسام کارهای مکانیکی نورد ، اکستروژن ، و فلز گری را دارند.

ب - آلیاژهای ریختگی Casting Alloys که در شکل ریزی و ریخته گری های آلومینیوم با گسترش بسیار مورد استفاده اند . آلیاژهای نوردی که در مباحث شکل دادن فلزات مورد مطالعه قرار می گیرند از طریق یکی از روش های شمش ریزی (مداوم ، نیمه مداوم ، متفاوت) تهییه می گردند و پس از قبول عملیات حرارتی لازم تحت تاثیر یکی از روش های عملیات مکانیکی به شکل نهائی در می آیند . مشخصات عمومی و ترکیب این نوع آلیاژها در جدول 2-1 درج گردیده است.

آلیاژهای ریختگی آلومینیوم که مورد بحث این کتاب نیز می باشند از طرق مختلف ریخته گری

(masse ای ، پوسته ای ، فلزی و تحت فشار) شکل می گیرند و مستقیماً ویا بعد از عملیات حرارتی (در

صورت لزوم) در صنعت استفاده می شوند، این آلیاژها در جداول ۱-۳ درج گردیده اند.

در مورد آلومینیوم و (سایر آلیاژها) کشورهای مختلف استانداردهای متفاوتی بکار می‌برند که

مشخصه درجه خلوص و یا میزان نا خالصی ها و سایر ترکیبات آلیاژ می باشد استاندار آلیاژهای

آلومینیوم علاوه بر مشخصه های ارقمی که در جداول ۱-۲ و ۳-۱ درج گردیده است به کمک

رنگهای اصلی نیز انجام می‌گیرد. نمونه چنین رنگ‌هایی در استاندارد انگلیسی عبارتست از:

آلومینیوم خالص

آلومینیوم - مس

آلومینوم — منیزیم

آلومینیوم - مس - نیکل

رنگ آبی آلومینیوم - روی - مس

آلومینوم-سیلیسیم (منیزیم) رنگ زرد

آلومینیوم-سیلیسیم (مس) رنگ قرمز

در ایران متأسفانه هنوز استانداری برای صنایع آلومینیوم بکار نمی رود و به رابطه کارخانه با کشورهای

مختلف سیستم های متفاوت انگلیسی، آمریکائی، بلژیکی

بستگی دارد. مقایسه استانداردهای مختلف جهانی تقریباً مشکل و در مورد آلیاژهای نوردي مطابق

جدول ۱-۴ می باشد. در مورد آلیاژهای ریختگی نیز با اندک تفاوت چنین مقایسه ای امکان پذیر می

پاشرد

1-3 مواد شارژ و آماده کردن آنها

مواد مختلفی که در ریخته گری آلیاژ های آلومینیوم بکار می روند بر اساس نوع ترکیب خواسته شده و شرایط ترمودینامیکی عبارتند از: شمش های اولیه، شمش های دوباره ذوب، قراضه ها، برگشته ها و آلیاژ سازها H.ardeners. تقاضه عمده بین شمش های اولیه و شمش های دوباره ذوب آنست که شمش های اولیه که از کارخانجات ذوب بدست می آیند حاوی مقادیر زیادی ناخالصی و گاز می باشند که تاثیر منفی و نامطلوب در قطعه ایجاد می نمایند در حالی که شمش های ثانویه در اثر خروج ناخالصی ها وسایر مواد (بر اساس تصفیه) از کیفیت ترکیبی برتری بر خودار می باشند

1-3-1 شمش های اولیه :

این شمش ها در قطعات 5 تا 15 کیلوگرمی بر اساس درجه خلوص تهیه می شوند. وزن شمش های خالصی که حاوی ترکیب دقیق شیمیائی می باشند معمولاً از 5 کیلوگرم تجاوز نمی نماید. استاندار و مشخصات شمش های اولیه در گذاول 1-3 درج گردیده اند. این شمش ها معمولاً در مورد ساخت قطعات که از کنترل کیفی بسیار مطلوب بر خودارند استفاده می شوند و قیمت آنها نیز بر حسب درجه خلوص و تقلیل نا خالصی ها به صورت تصاعدی افزایش می یابد.

در ساخت آلیاژ های آلومینیوم، بسیاری از عناصر مستقیماً به آلیاژ مذاب افزوده می شوند که در این مورد شمش های اولیه خالص این عناصر نیز مورد استفاده اند این شمش ها عبارتند از:

روی - شمش های روی با درجه خلوص 99/5 درصد رویدر استاندارد های مختلف بین المللی تهیه می شوند و همواره حاوی ناخالصی هایی از قبیل مس، کا دمیوم، آهن سرب و گاهی قلع و آنتیمون می باشند. در ذوب آلومینیوم معمولاً از شمش های روی با درجه خلوص 99/9 استفاده می شود تا میزان ناخالصی ها بخصوص آهن تقلیل یابد. نقطه ذوب روی 419°C وزن مخصوص آن 7/1 گرم بر سانتیمتر ممکن است منیزیم در موقعی که درصد کمی از منیزیم مورد نیاز باشد، می توان مستقیماً منیزیم را به مذاب آلومینیوم اضافه نمود که شمش های آن با درجه خلوص 99/9 حاوی ناخالصی هایی از قبیل آهن، سدیم، آلومینیوم، پتاسیم، مس، نیکل میباشند. نقطه ذوب منیزیم

650C و وزن مخصوص آن 1/74 در شمش های 2/5 تا 15 کیلو گرمی تهیه می شوند . سیلیسیم

- این عنصر به دو صورت سیلومین و یا سیلیسیم کریستالیزه به آلومینیوم اضافه می شود ، ترکیبات

سیلومینی با 10 تا 13 درصد سیلیسیم در جداول 1-3 درج شده اند . شمش سیلیسیم کریستالیزه با

درج خلوص 99/5 تا 99/9 درصد سیلیسیم همراه ناخالصی هایی از قبیل آهن ، آلومینیوم دارای نقطه

ذوبی حدود 1400C و وزن مخصوص آن 2/4 می باشد . منگنز ، مس ، آهن ، نیکل ، کرم مستقیما به

مذاب آلومینیوم اضافه نمی گردند و در مورد این عناصر معمولاً از هارد نرها استفاده می کنند

1-3-2 شمش های دوباره ذوب (ثانویه) و قراضه :

شمش های ثانویه که از ذوب و تصفیه قراضه ها و آلیاژ های بر گشتی تهیه می شوند معمولاً از کنترل

کیفی مطلوب بر حواله مقداری ناخالصی های معمولی در آلومینیوم مانند مس و آهن و

سیلیسیم هستند . قراضه ها و قطعات بر گشتی بایستی به دقت از نظر ترکیب شیمیائی کنترل و دسته

بندی شوند . استفاده مستقیم از قراضه ها و قطعات کوچک (براده ، پلیسه و اضافات تراشکاری) به

دلیل افزایش سطح تماس و شدت اکسید اسیون عمل نامطلوب می باشد و ترجیحاً این قطعات را

تحت نیروی پرسه های هیدرولیکی فشرده و در بلوك های مختلف به کار می برنند . بر گشتی ها هم

چنین آغشته به روغن گریس ، رطوبت و ... می باشند که بایستی قبل از استفاده وذوب دقیقا تمیز و

از کثافات روغن بر کنار باشند و معمولاً از دستگاه های دور وخشک کننده در این مورد استفاده می

کنند . از آنجا که قراضه ها معمولاً ترکیبات ناشناخته ای دارند اغلب ترجیح داده می شود که آنها رادر

کارگاه ریخته گری ذوب و پس از کنترل و آنالیز کیفی مورد استفاده قرار دهند .

1-3-3 آلیاژ سازها (Hardeners)

این عناصر که به نام های TemperALLOYS و MasterALLOYS نیز نامیده می شوند به مقدار زیادی در صنایع ریخته گری آلومینیوم بکار می روند، زیرا آلومینیوم با نقطه ذوب کم اغلب قادر به ذوب و پذیرش مستقیم عناصر را نقطه ذوب بالا نیست (مس 1083°C ، منگنز 1244°C ، نیکل 1455°C ، سیلیسیم 1415°C ، آهن 1539°C و تیتانیوم 1660°C) همچنین عناصر دیگر یکه نقطه ذوب بالا ندارند. دارای فشار بخار و شدت تصعید و اکسید اسیون می باشند که در صورت استفاده مستقیم در صد اتلاف این عناصر شدیداً افزایش می یابد (منیزیم، روی) ترکیب شیمیائی و نقطه ذوب از هاردنر که در صنایع آلومینیوم بکار می روند در جدول ۱-۵ درج گردیده است و مشخصات متالوژیکی آلیاژها در فصل جداگانه ای مورد مطالعه قرار خواهد گرفت. تهیه آلیاژها سازها معمولاً در کارگاههای ریخته گری نیز انجام می گیرد در این موقع اغلب روش های زیر مورد استفاده است. معمولاً قطعات عنصر دیر ذوب را نیز نموده و در فویل های آلومینومی پیچیده و یا در شناورهای گرافیتی قرار داده و در داخل مذاب آلومینیوم 800°C تا 850°C تحت فلاکس (فرو می برنند و سپس آن را بهم می زنند. در بعضی موارد و در صورت امکان از دو کوره ذوب استفاده می نمایند و بعد از ذوب دو عنصر آنها را با هم مخلوط می کنند. این عمل در مورد اجسامی که تا 1100°C نقطه ذوب دارند مقرن به صرفه است ولی در مورد عناصر با نقطه ذوب بالا عملاً مشکلاتی را فراهم می کند. در جریان ذوب و ساخت آلیاژ و تنظیم شارژ علاوه بر مشخصات ترکیبی آلیاژ باقیستی میزان اتلافات در جریان ذوب که به نوع کوره، روش ذوب و روش تصفیه بستگی دارد، مورد توجه قرار گیرد.

	ترکیب	نقطه ذوب	ترکیب	نقطه ذوب
AL	85-15	660	AL-Mg	89 11
	88-12	620	91 99	560 -Si 640

	50-50	1046				
50-50	570		89	11		830
					Al-Cu	
55-45	600	A L-Mg	91	9		770
				75	25	915
97 -3	600					A l-Be
				89	11	850
89-11	680	A L -Fe	91	9		800
91- 9	730		80	20		1020
					A L-Ni	
80-20	765		50	50		1150
مثال :	برای تهیه آلیاژی از آلمینیوم با ترکیب ۰.۵٪ سیلیسیم ، ۰.۴٪ منزیم ، ۱/۲۵٪ مس و بقیه آلمینیوم مواد زیر موجود است .					

الف - شمش آلمینیومی 99/99 تقریبا خالص

ب - سیلومین 13-87

پ - هاردنر A l -Mg

ت - هاردنر 50-50 A l -Cu

مطلوبست محاسبه درصد استفاده هر یک از شمش ها و روش ذوب در حالی که اتلاف کوره به ترتیب ۰.۱٪ سیلیسیم ، ۰.۳٪ منزیم ، ۰.۱٪ مس و ۰.۱٪ آلمینیوم منظور شود .

حل :

$$\text{الف - اتلافات} \quad \text{درصد} = \frac{5 \times 1}{100} = 0/05 \quad \text{سیلسیم}$$

$$\text{منیزیم} = \frac{0/4 \times 3}{100} = 0/012$$

$$\text{مس} = \frac{1/25 \times 1}{100} = 0/012$$

$$\text{آلومینیوم} = \frac{93/35 \times 1}{100} = 0/93$$

ب - فلز خواسته شده

	سیلسیم	منیزیم	مس	آلومینیوم	جمع
ترکیب	5	0/4	1/25	93/35	100
	0/05	0/012	0/012	0/93	1/007
					اتلافات
جمع	5/05	0/412	1/262	94/283	101/007

ج - محاسبه

$$\text{سیلومین} \quad \frac{5/05 \times 100}{13} = 38/85 \quad \%$$

$$\text{هاردنر منیزیم} \quad \frac{0/412 \times 100}{10} = 4/12 \quad \%$$

$$\text{هاردنر مس} \quad \frac{1/262 \times 100}{50} = 2/524 \quad \%$$

مقدار آلومینیوم از شمش آل.مینیوم

$$94/283 - [(38/85 - 5/05) + (4/12 - 0/412) + (2/524 - 1/262)] = 55/513$$

و بنابراین ترکیب شارژ عبارتست از

شمش آلومینیوم 55/513

شمش سیلومین 38 / 85

هاردنر آلومینیوم - منزیم 4/12

هاردنر آلومینیوم - مس 2/524

د- روش ذوب

ابتدا آلومینیوم را ذوب کرده و پس از استفاده از فلاکس های پوششی ، به ترتیب شمش های آلومینیوم - منزیم ، سیلومین و آلومینیوم - مس را در قطعات کوچک وارد مذاب می کنند و بهم می

بلوریک	مراسه	السان	انگلستان	آمریکا
ملاء	ملاء	ملاء	ملاء	ملاء
Al ۹۹/۹۹	Al NF ۰Y/F+1	Al ۹۹/۹۹ DIN ۱۷۷۰	1 BS ۱۷۷۰-۱۹۹۹	1+۹۹ A.A.
Al ۹۹/۹۹	Al NF ۰Y/F+1	Al ۹۹/۹۹ DIN ۱۷۷۰	1A BS ۱۷۷۰-۱۹۹۹	1+۹۹ A.A.
Al ۹۹/۹	Al NF ۰Y/F+1	Al ۹۹/۹ DIN ۱۷۷۰	1B BS ۱۷۷۰-۱۹۹۹	1+۹۹ A.A.
—	Al NF ۰Y/F+1	Al ۹۹ DIN ۱۷۷۰	1C BS ۱۷۷۰-۱۹۹۹	1+۹۹ A.A.
Al Mn	AM NF ۰Y/F+1	Al Mn DIN ۱۷۷۰	NT BS ۱۷۷۰-۱۹۹۹	TT+T A.A.
Al Mg 1	AG 1 INF ۰Y/01T	—	—	— A+DT A.A.
Al Mg 3	AG3 NF ۰Y/01T	Al Mg 3 DIN ۱۷۷۰	NT BS ۱۷۷۰-۱۹۹۹	Q+DT A.A.
Al Mg 4	AG4 NF ۰Y/01T	—	N O L N A BS ۱۷۷۰-۱۹۹۹	Q+DT A.A.
Al Mg 5	AG5 NF ۰Y/01T	Al Mg 5 DIN ۱۷۷۰	NT BS ۱۷۷۰-۱۹۹۹	Q+DT A.A.
Al MgSi	ASG NF ۰Y/01T	Al MgSi DIN ۱۷۷۰	H+ BS ۱۷۷۰-۱۹۹۹	— A.A.
Al Mg Si	ASG NF ۰Y/01T	E AlMgSi DIN ۱۷۷۰	H+ BS ۱۷۷۰-۱۹۹۹	F+T A.A.
Al CuMg	AU4G NF ۰Y/F+1	AlCuMg DIN ۱۷۷۰	H+ BS ۱۷۷۰-۱۹۹۹	T+Y A.A.
Al CuMg	AU4G NF ۰Y/F+1	AlCuMg DIN ۱۷۷۰	H+ BS ۱۷۷۰-۱۹۹۹	T+Y A.A.
Al CuMg	AU G NF ۰Y/F+1	—	H10 BS ۱۷۷۰-۱۹۹۹	T+Y A.A.

جدول ۴ - مقایسه استانداردهای بین المللی

زنند تا بطور یکنواخت مخلوط شود .

بخش دوم

کوره های ذوب

بحث درباره کوره های ذوب و کوره های صنعتی در حد شناسائی با این کوره ها انجام می گیرد و اصول کلی و تشریح کامل آنها که بایستی بر اساس محاسبات معین و چگونگی انتقال حرارت از طریق مواد شارژ و مواد نسوز انجام گیرد در این کتاب مورد توجه قرار نخواهد گرفت.

کوره های ذوب در صنایع الومینیوم و به طور کلی در صنایع ریخته گری آلیاژها غیر آهنی به سه دسته اصلی طبقه بندی می گردند.

1-کوره های ذوب با حرارت غیر مستقیم (سوخت گازی و یا مایع)

2-کوره های ذوب با حرارت مستقیم (سوخت گازی و یا مایع)

3-کوره های الکتریکی

کوره های ذوب با سوخت جامد (معمولاً کک) در صنایع ذوب فلزات غیر آهنی اهمیت خود را از دست داده است و فقط در بعضی از کارگاههای سنتی و در بعضی از کارخانجات که از کوره های بوته ای استفاده می کنند سیستم سوخت جامد هنوز برقرار می باشد.

کوره های بوته ای (ذوب با حرارت غیر مستقیم)

در این کوره ها سوخت و یا محصول احتراق (شعله) مستقیماً با مذاب تماس ندارد بلکه حرارت به وسیله هدایت از دیواره بوته و محفظه کوره به مذاب انتقال می یابد و در این حال به دلیل عدم تماس مستقیم سوخت و شعله با مذاب بسیاری از فعل و انفعالات ناشی از چنین تماسی انجام نمی گیرد و عیوب ناشی از آن کاهش می یابد.

این کوره ها در صنایع امروز در سه نمونه مشخص مورد استفاده قرار می گیرند که عبارتنداز:
کوره های ثابت بوته ای، کوره های ثابت بوته متحرک و کوره های گردان.

بوته که در این کوره ها مخزن اصلی ذوب آلیاژ می باشد در اندازه ها و ظرفیت های متفاوت از گرافیت و خاک نسوز، کربور سیلیسیم و یا فلزات دیر ذوب (معمولًا چدن خاکستری) ساخته میشوند.

بوته های گرافیتی و کربور سیلیسیبی، معمولًا بدلیل قیمت زیاد کمتر مورد استفاده صنایع بزرگ قرار می گیرند، زیرا علاوه بر افزایش نسبی قیمت، نسبت به بوته های چدنی عمر مفید کمتری دارند ولی به دلیل بی اثر بودن در مقابل مواد مذاب آلومینیومی در ذوب قطعاتی که کنترل

کیفی مطلوب تری مورد نیاز است بکار می روند. این بوته ها از استانداردهای معینی برخوردارند و معمولًا ضخامت دیوار آنها ۲ تا ۶ سانتیمتر بر حسب ظرفیت بوته تغییر می کند. در جدول ۱-۲

مشخصات عمومی بعضی از این بوته ها درج گردیده است. بوته های چدنی، همان گونه که اشاره شد از عمر بیشتر و قیمت کمتر برخوردار و مهمترین اشکال آنها انتقال آهن به مذاب آلومینیوم می باشد، برای جلوگیری از این امر معمولًا از آلیاژهای چدنی استفاده می کنند که ضریب حلalیت آهن

در آلومینیوم را کاهش دهد نمونه چنین آلیاژی عبارتست از:

کربن٪ ۰.۲۵-۰.۲۵

سیلیسیم٪ ۰.۱-۰.۲

منگنز٪ ۰.۶-۰.۰۸

کرم٪ ۰.۵-۰.۶

نیکل٪ ۰.۳-۰.۴

آلومینیوم٪ ۷-۰.۸

از طرف دیگر برای جلوگیری از ورود آهن به مذاب و افزایش عمر متوسط این بوته ها داخل آنها را با

مواد زیر پوشش می دهند:

الف - (ماسه سیلیکات یا منیزیت 5 میلیمتری) ۶۰٪ خاک نسوز ۱۰٪، خاک نسوز ۱۰٪، سیلیکات

سدیم ۱۰٪

ب - کلسنید سودا، خاک نسوز، ماسه سیلیکات خالص به نسبت ۲۵، ۵۰، ۲۵٪ و افزایش آب تا

حالت خمیری حاصل گردد. ضخامت پوشش نسوز در قسمت های بالائی بوته معمولاً ۱۵-۱۰

میلیمتر و در قسمتهاي تحتاني ۳۰ تا ۴۰ میلیمتر می باشد . جهت پوشش دادن ابتدا بوته را گرم

کرده و پوشش می دهند و سپس خشك می کنند و عمل پوشش دادن را ۳ یا ۴ دفعه تکرار می کنند

تا بوته بتواند حداقل يك ماه متواли بدون خورдگي کارکند . تفاوت عمدہ ای که سه نوع کوره های

بوته ای دارند در چگونگی تخلیه مذاب می باشد . در نوع کوره های ثابت بوته ای ، بوته همراه مواد

نسوز و آجرها و پوسته فولادی کوره در جای خود مستقر می باشد و عمل تخلیه از قسمت فوقانی

بوسیله ملاقه و یا وسائل دیگر انجام می گیرد . در کارخانجات بزرگ این کوره ها علاوه بر عمل ذوب

به جای کوره های انبار مذاب و همچنین جهت انجام عملیات ذوب ، (اکسید زدائی ، گاز زدائی

و.....) نیز به کار می روند . کوره های ثابت با بوته متحرک تفاوت چندانی در قسمت های اصلی با

ساير کوره ها ندارد و فقط بوته در جای خود مستقر نیست و بعد از ذوب وسیله انبرک های مخصوص

از کوره خارج و بوسیله نقاله یا حماله مذاب آن به داخل قالب ریخته می شود ، و بدیهی است از

ظرفیت کمتری نسبت به کوره های بوته ثابت و گردان برخوردار است . در کوره های بوته ای گردان

مکانیسم حرارتی مانند حالات قبلی است جز آنکه بعد از عمل ذوب کوره و بوته که نسبت بهم ثابت

می باشند بوسیله مکانیسم مکانیکی یا الکتریکی گردش کرده و مذاب از ناوданک کوره به بوته دیگر و

یا مستقیماً به قالب منتقل می شود . به دلیل اتلافات حرارت در آجرهای نسوز ، بوته ، محفظه کوره و

خروج حرارت توسط منفذ متعدد کوره ، راندمان حرارتی مانند حالات قبلی است جز آنکه بعد از

عمل ذوب کوره و بوته که نسبت بهم ثابت می باشند بوسیله مکانیسم مکانیکی یا الکتریکی گردش

کرده و مذاب از ناوданک کوره به بوته دیگر و یا مستقیماً به قالب منتقل می شود به دلیل اتلاف

حرارت در آجرهای نسوز ، بوته ، محفظه کوره و خروج حرارت توسط منافذ ممتد کوره ، راندمان حرارتی این کوره ها بسیار پائین و به سختی از 20٪ تجاوز میکند و فقط با گرم کردن مقدماتی مواد شارژ می توان راندمان حرارتی آن را افزایش و درصد سوخت مصرفی آن را کاهش داد. در جدول 2 تاثیر گرم کردن مواد شارژ در چگونگی راندمانی حرارتی و سوخت مصرفی درج گردیده است .

شارژ ذوب شرایط ذوب	شارژ در درجه حرارت محیط	شارژ گرم شده تا درجه حرارت C
سرعت ذوب کیلوگرم بر ساعت	90	145
درصد افزایش سرعت ذوب افت درجه حرارت با شارژ 10٪	...	60
ظرفیت بوته	35	5
صرف سوخت برای 100 کیلو مذاب	6/7	4/5
برحسب کیلوگرم	...	32/8
درصد تقلیل مصرف سوخت	1055	555
درجه حرارت سوخت		

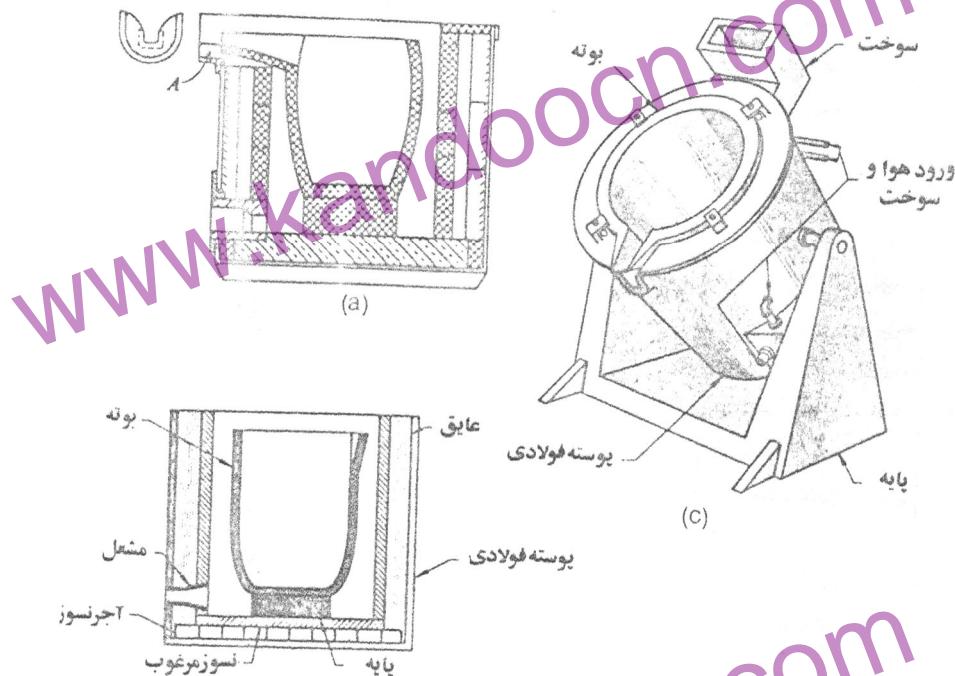
جدول 2-2 تاثیر گرم کردن مواد شارژ در شرایط ذوب

در شکل 2-1 2 انواع مختلف کوره های بوته ای تشریح گردیده اند و نکته حائز اهمیت در تنظیم سوخت و هوای وارد می یاشد بطوریکه باید محیط کمی اکسیدان باشد تا از جذب گازها توسط مذاب جلوگیری شود . رنگ شعله معمولاً زرد مایل به قرمز است و نسبت هوای وارد به سوخت به ظرفیت کوره بطور تقریبی عبارتست از :

$$= \text{کیلوگرم بر ساعت ذوب} / \text{کیلوگرم بر ساعت سوخت} = 100/7/50$$

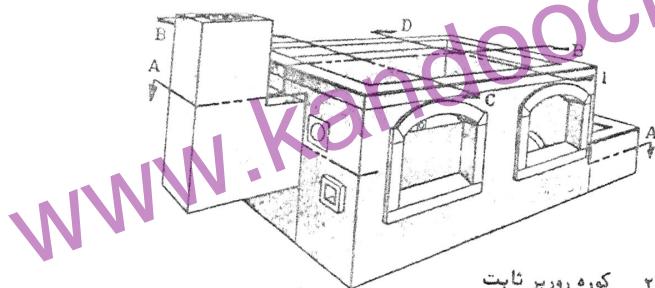
2-2 کوره های ذوب با حرارت مستقیم

در این نوع کوره ها که با سوخت گازی و یا مایع کار می کنند ، بین محصول احتراق(شعله) و مواد شارژ تماس مستقیم برقرار می باشد و حرارت بوسیله جابجایی، هدایت و تشعشع از شعله ها به سایر قسمتهای کوره و مذاب انتقال می یابد . مهمترین این کوره ها روبرو و بارل هستند که هر دو نوع آن در سالهای اخیر علاوه بر استفاده از سوخت های مایع و گاز به صورت الکتریکی و با سیستم جرقه ای و مقاومتی نیز مجهز شده و مورد استفاده قرار می گیرند .

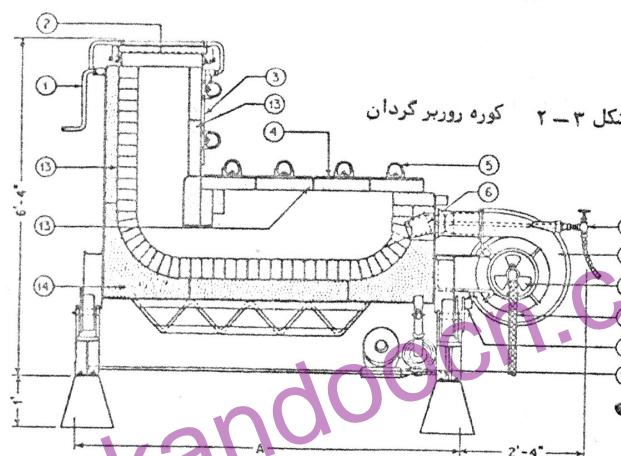

شکل ۱ - ۲ کوره های بوته ای a) بوته ثابت b) بوته متحرک c) کوره گردان

کوره های روبرو با اندک تغییراتی در دو نوع کوره های با شارژ گرم و شارژ سرد ساخته می شوند . در نوع شارژ گرم مواد شارژ در طبقه فوقانی کوره و در بالای قسمت مذاب قرار می گیرد و در اثر حرارت مشعل و گازهای ناشی از آن گرم شده و به تدریج ذوب گردیده و به قسمت پائین ریخته می شوند و به دلیل استفاده کامل از سوخت و حرارت گازهای تولید شده راندمان حرارتی زیادی دارند و در مقابل شدت اکسیداسیون و انجام فعل و انفعالات مذاب و گازهای حاصل از احتراق درصد اتلافات مذاب و کنترل ترکیبی آن چندان مطلوب نیست . همچنین تمیز کردن کوره با مشکلات بیشتری انجام می گیرد و از این رو این کوره ها بیشتر در ذوب قراضه ها بکار می روند و غالب با کوره های بوته ای ثابت انجام عمل تصفیه ، گاز زدائی و کنترل ترکیبی تواما بکار گرفته می شوند . نوع دوم که شارژ مستقیماً به کوره داده می شود و شارژ کردن فقط در یک مرحله انجام می شود .

شکل ۲ - ۲ کوره روربر ثابت

شکل ۳ - ۲ کوره روربر گردان

1 - دسته در پوششی	2 - در پوششی
3 - در جلوئی یک تکه	4 - پوشش منطقه ذوب
5 - کنترلر	6 - مشعل
7 - سوخت مایع	8 - دهنده
10 - سوخت گاز	11 - کنترل گردان
12 - مکانیسم گردان	13 - آجر نسوز
14 - عایق	9 - هواکش